

خنده نامه

بزرگا ، بی زوالا ، لایزالا
چونان گویم شکر این عطاها
دو لپی جن و انس و مرغ و ماهی!
کریمی مهربان و خنده رویی
از آن شادی ز کر کر خنده ما
اساس خنده را بنیاد از تست
که حیرانند در کار جهانت!
به ما هستی عطا کردی که خندیم
دوای هر مرض خنده است خنده
که تا هر مرده دل را زنده کردیم
که بگشاده دهان مهر و ماه است
که پای بلبل دلداده شل شد
که چون در خنده آمد رفت از هوش

خداوندا ، کریم ، ذوالجلالا
عطاها می کنی دایم به ماها
خورند از سفره جودت کماهی
خدایی کام بخش و گرم خویی
تو گفتی شاد باید بنده ما
دل خندان بنده شاد از تست
تو می خندی به ریش بندگانت!
چرا ما خویش را گریان پسندیم
از این هستی غرض خنده است خنده
شب و روز از ته دل خنده کردیم
نشان خنده های قاه قاه است
به باغ از فیض خنده غنچه شد گل
نمود آن کس غم عالم فراموش

بگویم سر آن تا گردی آگاه
دهان غنچه را چون گل کند باز
که تا بر گریه ام چون برق خندد
که کردم همچو شمع از گریه بیمار
دروغی خویش را گریان نمایم!
که چون خندد بخندم از ته دل

اگر بینی که گریه گاه و بیگاه
شوم گریان که خندد یار دمساز
چو ابرم یار از آن گریسان پسندد
ولیکن من نگریم آن چنان زار
چو یاد از آن لب و دندان نمایم
به ظاهر اشک خود را می کنم ول

دهم پندی که خیلی خنده دار است
دهان را تا بنا گوش مکن باز
اگر هم بر نیاید همچو منقل
که شکلت را ببینند و بخندند
چو خندی، خنده دندان نما کن

ترا ای آنکه دایم خنده کار است
ز شعر من چو کردی خنده آغاز
که فکین تو از اعلی و اسفل
بر اطرافت گروهی حلقه بندند
نمی گویم دهن چون غار وا کن

که نه بادت بزیر دنده گیرد!
نه جمعی را ز دستت خنده گیرد

احمد گلچین معانی

دعای سال

ای کاش که هر لحظه بهاری باشی
هر روز پر از امیدواری باشی
هر ۳۶۵ روز امسال
سرگرم شمردن هزاری باشی!

خانه تکانی عید نوروز

من نام کسی نخوانده ام لا تو
با هیچ کسی نمانده ام لا تو
عید آمد و من خانه تکانی کردم
از دل همه را تکانده ام لا تو

سال جدید

در حیرتم از این همه تعجیل شما
از این همه حرف و طول و تفصیل شما
ما خیر ندیده ایم از سال قدیم
این سال جدید نیز تحویل شما

به بابام میگم : چقدر عیدی امسال میدی بهم
میگه : چطور؟

میگم : هیچی ، میخوام روش حساب کنم.
میگه : برو خدارو شکر کن امسال با این
گرونیا هنوز از خونه پرتت نکردم بیرون

نمیدونم چه حکمتیه وقتی عیدی میخوای
میگن دیگه بزرگ شدی، ولی وقتی زن
میخوای میگن هنوز دهنهت بو شیر میده
آخرش نفهمیدیم بچه ایم یا بزرگسال؛ والا